

byteris, sepultusque est via Nomentana, tertio ab Urbe lapide, eodem in loco ubi securi percussus fuerat; creatus diverso tempore mense Decembri Presbyteris sex, Diaconis duobus, et Episcopis per diversa loca quinque. Eorum corpora postea in Urbem translata, in ecclesia sanctae Sabinae condita sunt. In eundem diem incidit beata mors sancti Iuvenalis Narniensis Episcopi: qui cum plurimos in ea urbe sanctitate et doctrina Christo peperisset, clarus miraculis in pace quievit, ibique honorifice sepultus est.

Te Deum laudamus. 20.
Si autem hoc Festum venerit Feria ij. Rogat. vel Vigilia Ascens., omittitur Lectio de SS. Mart. Alexandro et sociis, et legitur de Homilia Rogat.; et de ea fit Commem. in Laud., ac SS. Mart. Alexandri, etc.

Si vero transferatur, et non legitur Lectio ix. de Festo simplici, Lectio viij. dividatur in duas, ut in signo †

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. O magnum pietatis opus: * mors mortua tunc

est, in ligno quando mortua vita fuit, alleluia.

2. Salva nos * Christe Salvator per virtutem Crucis, qui salvasti Petrum in mari, miserere nobis, alleluia.

3. Ecce Crucem Domini, * fugite partes adversae, vicit leo de tribu Juda, radix David, alleluia.

4. Nos autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Jesu Christi, allel.

5. Per signum Crucis * de inimicis nostris libera nos Deus noster, alleluia.

Capitulum. Philipp. ij.

FRatres, Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo: sed semetipsum exinavit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor
Passioni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stipite.

Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, lancea

Mite corpus perforarunt,
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,

Quo lavantur flumine.

CRUX fidelis, inter omnes

Arbor una nobilis:

Silva talem nulla profert

Fronde, flore, germine:

Dulce ferrum, dulce lignum,

Dulce pondus sustinent.

Flecte ramos arbor alta,

Tensa laxa viscera,

Et rigor lentescat ille,

Quem dedit nativitas;

Et superni membra Regis

Tende mihi stipite.

Sola digna tu fuisti

Ferre mundi victimam;

Atque portum praeparare

Arca mundo naufrago,

Quam sacer cruor perunxit,

Fusus Agni corpore.

Sempiterna sit beatae

Trinitati gloria,

Aequa Patri, Filioque;

Par decus Paraclito:

Unius, Trinique nomen

Laudet universitas.

Amen.

℞. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi, alleluia. ℞. Quia per Crucem tuam redemisti mundum, alleluia.

Ad Benedictus, Añæ. Super omnia ligna cedrorum

tu sola excelsior, in qua vita mundi pependit, in qua Christus triumphavit, et mors mortem superavit in aeternum, alleluia.

Oratio.

DEus, qui in praecleara salutiferae Crucis inventionem, passionis tuae miracula suscitasti: concede, ut vitalis ligni pretio, aeternae vitae suffragia consequamur. Qui vivis.

Comm. SS. Martyrum hoc loco tantum, Añæ. Filiae Jerusalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus in die solemnitatis et laetitiae, alleluia, alleluia. ℞. Pretiosa.

Oratio.

Praesta quaesumus omnipotens Deus: ut qui sanctorum tuorum Alexandri, Eventii, Theoduli, atque Juvenalis natalitia colimus, a cunctis malis imminentibus, eorum intercessionibus liberemur. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Capit. ut in Laud. 690.

℞. br. Hoc signum Crucis erit in caelo, * Alleluia, alleluia. Hoc signum.

℞. Cum Dominus ad iudicandum venerit. Alleluia, alleluia. Gloria. Hoc.

℣. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi, allelúia. ℟. Quia per Crucem tuam redemisti mundum, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Galat. vj. d

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℟. br. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi, * Allelúia, allelúia. Adoramus. ℣. Quia per Crucem tuam redemisti mundum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Adoramus.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúia. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Philipp. ij.

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. br. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, * Allelúia, allelúia. Omnis. ℣. Psalmum dicat nómini tuo Dómine. Allelúia,

allelúia. Glória Patri. Omnis terra.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, allelúia. ℟. Cum Dóminus ad iudicándum vénerit, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laudibus. 690.

Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apostol. [1]

Hymn. Vexilla. et ℣. Hoc signum. ut supra. 683.

Ad Magnif. Aña. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accinctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúia.

Commem. sequentis.

DIE IV. MAIL.

S. Monicæ

Viduæ. Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. [160] præter sequentia.

Aña. Símile est regnum cœlorum hómini negotiátori quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúia.

℣. Spécie tua.

Oratio.

Deus mœréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beátæ Mónica piás lácrimas in

conversióne filii sui Augustíni misericórditer suscepisti : da nobis utriúsque intervéntu, peccáta nostra deploráre, et grátia tuæ indulgéntiam invenire. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

LECTIO I^a.

onica, sancti Augustíni dupliciter mater, quia eum et mundo et cœlo péperit, marito mórtuo, quem senectúte conféctum Jesu Christo conciliávit, castam et opéribus misericórdiæ exércitam viduitátem agébat : in assíduis vero ad Deum oratióibus pro filio, qui in Manichæórum sectam inciderat, lácrimas effundébat : quem étiam Mediolánum secúta est : ubi ipsum frequénter hortabátur, ut ad Episcopum Ambrósium se conféret. Quod cum ille fecisset, ejus et públicis conciónibus, et privátis colloquiis cathólicæ fidei veritátem edóctus, ab eódem baptizátus est.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirábíliter dextera tua,

allelúia. ℣. Spécie tua et pulchritúde tua, inténde, prospere procéde, et regna. — Et.

LECTIO II^a.

MOX in Africam redéúntes, cum ad Ostia Tiberína constitíssent, incidit in febrem. Quo in morbo cum eam quodam die ánima defecisset, ut se collégit, Ubi, inquit, eram? Et astántes íntuens, Pónite hic matrem vestram : tantum vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis mei. Nono autem die beáta múlier ánimam Deo réddidit. Ejus corpus ibi in ecclésia sanctæ Aureæ sepúltum est : quod póstea Martino quinto summo Pontífice Romam translátum, in ecclésia sancti Augustíni honorífice cónditum est.

℟. Dilexisti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítia, allelúia. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Ex libro 9. conf. cap. xij.

LECTIO III^a.

Subdit vero Augustínus de matris morte dísserens : Neque enim decére arbitrámur funus

illud quæstibus lacrymòsis, gemitibusque celebrare, quia illa nec misere, nec omnino moriebatur : hoc et documentis morum ejus, et fide non ficta, rationibusque certis tenebamus. Atque inde paulatim reducèbam in pristinum sensum ancillam tuam, conversationemque ejus piam in te et sanctam, in nos blandam atque morigeram, qua subito destitutus sum, et libuit flere de illa et pro illa; et si quis peccatum invenerit, flevisse me matrem meam exigua parte horæ, matrem oculis meis mortuam quæ me multos annos fleverat, ut oculis suis viverem, non irrideat : sed potius, si est grandi caritate, pro peccatis meis flet ipse ad te Patrem omnium fratrum Christi tui.

R. Fallax gratia. [169]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. vij. b

IN illo tempore : Ibat Jesus in civitatem, quæ vocatur Naim : et ibant cum eo discipuli ejus, et turba copiosa. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. xlv. de Verbis Domini, circa initium.

E juvene illo resuscitato gavisa est mater vidua : de hominibus in spiritu quotidie suscitatis gaudet mater Ecclesia. Ille quidem mortuus erat corpore : illi autem mente. Illius mors visibilis visibiliter plangebatur : illorum mors invisibilis nec querebatur, nec videbatur. Quæsiavit ille, qui noverat mortuos. Ille solus noverat mortuos, qui poterat facere vivos. Nisi enim ad mortuos suscitandos venisset, Apostolus non diceret : Surge qui dormis, et exsurge a mortuis, et illuminabit te Christus.

R. Os suum aperuit sapientiae, et lex clementiae in lingua ejus : consideravit semitas domus suae, * Et panem otiosa non comedit, alleluia. *V.* Gustavit et vidit quia bona est negotiatio ejus : non extinguetur in nocte lucerna ejus. — Et panem.

Lectio viij.

Tres autem mortuos resuscitados visibiliter

milia invisibiliter. Quot autem mortuos visibiliter suscitaverit, quis novit? Non enim omnia, quæ fecit, scripta sunt. Joannes hoc dixit : Multa alia fecit Jesus : quæ si scripta essent, arbitror totum mundum non posse libros capere. Multi ergo sunt alii sine dubio suscitati, sed non tres frustra commemorati. Dominus enim noster Jesus Christus ea, quæ faciebat corporaliter, etiam spiritaliter volebat intelligi. Neque enim tantum miracula propter miracula faciebat : sed ut illa, quæ faciebat, mira essent videntibus, vera essent intelligentibus.

R. Regnum mundi, et omnem ornatum sæculi contempsi propter amorem Domini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi, alleluia. *V.* Eructavit cor meum verbum bonum : dico ego opera mea Regi. — Quem. Gloria. Quem.

Lectio ix.

Quemadmodum qui videt litteras in codice optime scripto, et non novit legere, laudat quidem antiquarii manum,

admirans apicum pulchritudinem : sed quid sibi velint, quid indicent illi apices, nescit, et est oculis laudator, mente non cognitor. Alius autem et laudat artificium, et capit intellectum : ille utique, qui non solum videre, quod commune est omnibus, potest, sed etiam legere ; quod qui non didicit, non potest. Ita qui viderunt Christi miracula, et non intellexerunt quid sibi velint, et quid intelligentibus quodammodo innuerent, mirati sunt tantum quia facta sunt : alii vero et facta mirati, et intellecta assecuti. Tales nos in schola Christi esse debemus.

Te Deum laudamus. 20.
Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE V. MAIL.

S. Pii V.

Papæ et Conf. Duplex.
Omnia de Communi Conf. Pont. [85] præter sequentia. (m. t. v.)

Oratio.

DEus, qui ad conterendos Ecclesiæ tuæ hostes, et ad divinum cultum reparandum, beatum Pium Pontificem máxi-

num eligere dignatus es : fac nos ipsius defendi praesidiis, et ita tuis inhærere obséquii; ut omnium hostium superatis insidiis, perpétua pace lætemur. Per Dóminum.

Commem. praeced. Aña. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad páuperem, et panem otiosa non comedit, allelúia. *℟.* Diffusa est.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio ib.

Ius in oppido Insúbriae, quod Boshum vocant, natus, sed e Bonónia oriündus ex nobili Ghisleriorum familia, cum quatuordecim esset annorum, ordinem Prædicatorum ingressus est. Erat in eo admirabilis patientia, profunda humilitas, summa vitae austeritas, continuum orationis studium, et regularis observantiae, ac divini honoris ardentissimus zelus. Philosophiae vero ac theologiae incumbens, adeo in iis excelluit, ut illas docendi munus magna cum laude per multos annos exercuerit. Sacras conciones pluribus

in locis cum ingenti auditorum fructu habuit. Inquisitoris officium inviolabili animi fortitudine diu sustinuit : multasque civitates, non sine vitae discrimine, ab haeresi tunc grassante immunes servavit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei, allelúia. *℟.* Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

A Paulo quarto, cui ob eximias virtutes carissimus erat, ad Nepešinum et Sutrinum episcopatum promotus, et post biennium inter Romanæ Ecclesiae Presbyteros Cardinales ascriptus fuit. Tum ad ecclesiam Montis Regalis in Subalpinis a Pio quarto translatus, cum plures in eam abusus irrepsisse cognovisset, totam diocésim lustravit, rebúsque compositis Romam reversus, gravissimis expediendis negotiis applicatus, quod justum erat apostolica libertate et constantia decernebat. Mòrtuo autem

Pio, praeter omnium expectationem electus Pontifex, nihil in vitae ratione, excepto exteriori habitu, immutavit. Fuit in eo religionis propagandae perpetuum studium, in ecclesiastica disciplina restituenda indefessus labor, in exstirpandis erroribus assidua vigilantia, in sublevandis egentium necessitatibus indeficiens beneficentia, in sedis apostolicae iuribus vindicandis robur invictum.

℟. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei, allelúia. *℟.* Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

Selimum Turcarum tyrannum multis elatum victoriis, ingenti comparata classe, ad Echínadas insulas non tam armis, quam fuis ad Deum precibus devicit. Quam victoriam ea ipsa hora, qua obtenta fuit, Deo revelante, cognovit, suisque familiaribus indicavit. Dum vero novam in ipsos Turcas expeditionem moliretur, in gravem mor-

bum incidit, et acerbissimis doloribus patientissime toleratis, ad extrema deveniens, cum sacramenta de more suscepisset, animam Deo placidissime reddidit, anno millésimo quingentesimo septuagesimo secundo, aetatis suae sexagesimo octavo, cum sedisset annos sex, menses tres, dies viginti quatuor. Corpus ejus in basilica sanctae Mariae ad Praesépe summa fidelium veneratione colitur, multis a Deo ejus intercessione patratis miraculis. Quibus rite probatis, a Clemente undécimo Pontífice máximo Sanctorum número ascriptus est.

℟. Iste est. [93]

In iij. Nocturno, Homilia. Lécio sancti Evangélii. de Communi. [96] Vesperae de sequenti.

DIE VI. MAIL.

S. Joannis ante portam Latinam.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Apost. temp. Pasch. [28] praeter sequentia.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Aña. In ferventis olei dolium missus

beátus Joánnes Apóstolus, divína se protegente grátia, illæsus exívit, allelúia.

Oratio.

DEus, qui cónspicis, quia nos úndique mala nostra pertúrbant : præsta quæsumus, ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelistæ intercessio gloriósa nos próteget. Per Dóminum.

Commem. præced. Aña. Dum esset summus Pón-tifex, terréna non métuit, sed ad cœlestia regna gloriósa migrávit, allelúia. **V.** Justum dedúxit.

In primo Nocturno legi-tur initium Epistolæ pri-mæ beati Joannis, ut in Dominica infra Octavam Ascensionis, 473. nisi eo tempore legatur de libro Apocalypsis, vel de ejus Epistola : tunc enim ponuntur Lectiones eo die occurrentes.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri contra Jovi-niánum.

Lectio iv.

Lib. i.

JOánnes Apóstolus, unus ex discipulis Dómini, qui mí-nimus natu tráditur fuisse inter Apóstolos, et quem

fides Christi virginem re-péerat, virgo permánsit : et ideo plus amátur a Dó-mino, et recúmbit super pectus Jesu : et quod Pe-trus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intéroget : et post resurrectiõem, nuntiánte María Magda-léne quod Dóminus resur-rexisset, utérque cucúrrit ad sepúlcrum, sed ille prævenit : cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in líttore, nec scié-bant Apóstoli quem vidé-rent : solus virgo virginem agnóscit, et dicit Petro : Dóminus est.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, alle-lúia, allelúia. **V.** Lætítia sempitérna erit super cá-pita eórum : gáudium et exultatiõem obtiné-bunt. — Et.

Lectio v.

FUIT autem Joánnes et Apóstolus, et Evan-gelista, et Prophéta. Apóstolus, quia scripsit ad Eccléas ut magíster : Evangelista, quia librum Evangelíi cón-didit, quod excépto Matthæo, álíi ex duódecim Apóstoli non

fecerunt : Prophéta, vidit enim in Patmos ínsula, in qua fúerat a Domitiáno príncipe ob Dómini mar-tyrium relegátus, Apoca-lypsim, infinita futurórum mystéria continéntem. Re-fert autem Tertullíanus, quod Romæ missus in fer-véntis ólei dólum, púrior, et vegétior exíverit, quam intráverit.

R. Virtúte magna red-débant Apóstoli, * Testi-mónium resurrectióis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. **V.** Replé-ti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. — Testimó-nium.

Lectio vj.

SED et ipsum ejus Evangelíum multum distat a ceteris. Matthæus quasi de hómine íncipit scribere, Liber genera-tióis Jesu Christi filii David, filii Abraham : Lucas a sacerdotío Zacharíæ : Marcus a prophetía Malachíæ, et Isaíæ. Pri-mus habet faciém hóminis, propter genealógiám : se-cúndus faciém vituli, pro-pter sacerdotium : tertius faciém leónis, propter vo-cem clamántis in desérto, Paráte viám Dómini, re-

ctas fácite sémitas ejus. Joánnes vero noster quasi áquila ad supérna volat, et ad ipsum Patrem venit, dicens : In princí-pio erat Verbum, et Ver-bum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

R. Isti sunt agni. [30]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelíi secúndum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. xx. c

IN illo témpore : Accés-sit ad Jesum Mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adórans et petens ál-iquid ab eo. Et reliqua. Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. Comment. in Matth. cap. xx.

NDe opiniõem re-gni habet mater filiórum Zebedæi, ut cum Dóminus díxerit : Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdotum, et Scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent Géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et cruci-figéndum ; et ignomiám passiónis timéntibus disci-pulis nuntiáret ; illa gló-riám póstulet triumphán-tis ? Hac, ut reor, ex causa, quia post ómnia díxerat

Dóminus : Et tertia die resurget; putavit eum mulier post resurrectionem illico regnaturum, et hoc, quod in secundo adventu promittitur, in primo esse complendum : et a viditate feminea presentia cupit, immemor futurorum.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. **V.** Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. — Qui manet in me.

Lectio viij.

Mater postulat, et Dominus discipulis loquitur : intelligens preces ejus ex filiorum descendere voluntate. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Calicem in Scripturis divinis passionem intelligimus, juxta illud : Pater, si possibile est, transeat a me calix iste. Et in Psalmo : Quid retribuam Domino pro omnibus quae retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo. Statimque infert quis iste sit calix : Pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

R. Candidi facti sunt Nazaraei ejus, alleluia : splendorem Deo dederunt, alleluia : * Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia. **V.** Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, saphiro pulchriores. — Et sicut. **Gloria.** Et sicut.

Lectio ix.

Quæritur, quomodo calicem martyrii filii Zebedæi, Jacobus videlicet, et Joannes, biberint : cum Scriptura narret, Jacobum tantum Apostolum ab Herode capite truncatum, Joannes autem propria morte vitam finerit. Sed si legamus ecclesiasticas historias, in quibus fertur, quod et ipse propter martyrium sit missus in ferventis olei dolium, et inde ad suscipiendam coronam Christi athleta processerit, statimque relegatus in Patmos insulam sit : videbimus martyrio animum non defuisse, et bibisse Joannem calicem confessionis, quem et tres pueri in camino ignis biberunt, licet persecutor non fuderit sanguinem.

Te Deum. 20.

In Vesperis fit Commem. sequentis.

DIE VII. MAIL.

S. Stanislai

Episc. et Mart. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. tempore Pasch. [53] præter sequentia.

Añã. Lux perpétua lucebit sanctis tuis Domine, et æternitas temporum, alleluia. **V.** Sancti.

Oratio.

Deus, pro cujus honore gloriosus Pontifex Stanisláus gladiis impiorum occubuit : præsta quæsumus, ut omnes, qui ejus implorant auxilium, petitionis suæ salutarem consequantur effectum. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio ib.

Stanisláus Polónus apud Cracoviam nobili genere natus, et piis parentibus, qui antea per annos triginta stériles, illum a Deo precibus impetrarunt, ab ineunte ætate futuræ sanctitatis spécimen dedit. Adolens bonis artibus operam navavit, multumque in sacra canonum et theologiæ doctrina profecit : parentibus mortuis, amplum patrimonium

pauperibus distribuit, vitæ monasticæ desiderio. Sed Dei providentia canonicus Cracoviensis, et concionator factus a Lamperto Episcopo, in ejus postea locum, quamvis invitus, sufficitur. Quo in munere, omnium pastoralium virtutum laude, et præcipue misericordia in pauperes enituit.

R. Lux perpétua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. **V.** Lætitia sempiterna erit super capita eorum : gaudium et exsultationem obtinebunt. — Et æternitas.

Lectio v.

Erat tum Poloniæ rex Bolesláus, quem graviter offendit, quod illius notam libidinem publice arguebat. Quare in solenni regni conventu Stanisláum per calumniam in judicium coram se vocari curat, tamquam pagum occuparet, quem Ecclesiæ suæ nomine coemerat. Quod cum neque tabulis probare posset, et testes veritatem dicere timerent, spondet Episcopus, se Petrum pagi venditorum, qui triennio ante obierat, intra dies tres in

judicium adducturum. Conditione cum risu accepta, vir Dei toto triduo jejuniis et orationi incumbit: ipso sponsionis die, post oblatum Missae sacrificium, Petrum e sepulcro surgere jubet: qui statim redivivus, Episcopum ad regium tribunal euntem sequitur, ibique rege et ceteris stupore attonitis, de agro a se vendito, et pretio rite sibi ab Episcopo persoluto, testimonium dicit, atque iterum in Domino obdormivit.

R. In servis suis, alleluia, * Consolabitur Deus, alleluia. **V.** Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis. — Consolabitur.

Lectio vij.

AT Boleslaurum frustra saepe admonitum, Stanislaus tandem a fidelium communiore removit. Ille iracundia furens, milites in ecclesiam immittit, ut sanctum Episcopum confodiant: qui ter conati, occulta vi, tertio divinitus sunt depulsi. Postremo impius rex sacerdotem Dei, hostiam immaculatam ad altare offerentem, sua manu obruncat: corpus membratim concisum,

et per agros projectum, aquilae a feris mirabiliter defendunt. Mox canonici Cracovienses sparsa membra, nocturni de caelo splendoris indicio colligunt, et suis locis apte disponunt: quae subito ita inter se copulata sunt, ut nulla vulnere vestigia extarent. Multis praeterea miraculis servi sui sanctitatem Deus declaravit post ejus mortem; quibus permotus Innocentius quartus summus Pontifex, illum in Sanctorum numerum retulit. Clemens vero octavus, Pontifex maximus, sancti Stanislai festo die in Romanum Breviarium relato, gloriosissimi Martyris memoriam duplici Officio ubique celebrari jussit.

R. Filiae Jerusalem. [57]

In iij. Nocturno, Homilia.
Iste locus. **de Communi temp. Pasch.** [57]

Vesperae de sequenti.

DIE VIII. MAIL.

In Apparitione
S. Michaelis

Archangeli. Duplex maj.

IN I. VESPERIS.

**Añae et Capitulum de
Laudibus. 708. Psalmi ut**

in j: **Vesperis de Communi Apostolorum.** [1]

Hymnus.

TE splendor, et virtus Patris,

Te vita, Jesu, cordium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudamus inter Angelos.

Tibi mille densa millium
Ducum corona militat:
Sed explicat victor crucem

Michael salutis signifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tartara,
Ducemque cum rebellibus

Caelæsti ab arce fulminat.

Contra ducem superbæ
Sequamur hunc nos Principem,

Ut detur ex Agni throno
Nobis corona gloriæ.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclyto,
In sempiterna sæcula.

Amen.

V. Stetit Angelus juxta
aram templi, alleluia.
R. Habens thuribulum
aureum in manu sua, alleluia.

Ad Magnif. Añae. Dum
sacrum mysterium cerne-
ret Joannes, Archangelus
Michael tuba cecinit:

Ignosce Domine Deus nos-
ter, qui aperis librum, et
solvis signacula ejus, alleluia.

Oratio.

DEus, qui miro ordine
Angelorum ministeria,
hominumque dispensas:
concede propitius, ut
a quibus tibi ministrantibus
in caelo semper assistitur,
ab his in terra vita
nostra muniatur. Per Do-
minum nostrum.

Et fit Commem. preced.

Añae. Sancti et justi in Do-
mino gaudete, alleluia:
vos elegit Deus in hereditatem
sibi, alleluia.

V. Pretiosa.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Archangelorum
Dominum, * Venite adoremus,
alleluia.

Ps. Venite, exsultemus. 2.

Hymnus. Te splendor,
ut supra.

In I. Nocturno.

Añae. Concussus est mare,
et contremuit terra,
ubi Archangelus Michael
descendebat de caelo, alleluia.

**Psalmi trium Nocturnorum
ut in Officio votivo
de SS. Angelis, infra.** [290]

V. Stetit Angelus juxta
aram templi, alleluia.

R. Habens thuribulum aureum in manu sua, allelúia.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio j. **Cap. vij. c**

Aspiciébam donec throni pósiti sunt, et antiquus diérum sedit : vestiméntum ejus candidum quasi nix, et capilli cápitis ejus quasi lana munda : thronus ejus flammæ ignis : rotæ ejus ignis accensus. Flúvius igneus, rapidusque egrediebátur a fácie ejus. Míllia míllium ministrábant ei, et decies míllies centéna míllia assistébant ei : júdicium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur : et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periúisset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

R. Factum est siléntium in celo, dum committeret bellum draco cum Michaéle Archángelo : * Audita est vox míllia míllium dicéntium, Salus, honor, et virtus omnipoténti Deo, allelúia. **V.** Míllia míllium ministrábant ei, et decies centéna míllia assistébant ei. — Audíta.

Lectio ij. **Cap. x.**

DIE autem vigésima et quarta mensis primi eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi : et ecce vir unus vestitus líneis, et renes ejus accínti auro obrízo : et corpus ejus quasi chrysólitus, et fácies ejus velut spécies fúlgoris, et óculi ejus ut lampas ardens : et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis : et vox sermónum ejus ut vox multitudinis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem : porro viri, qui erant mecum, non víderunt : sed terror nímius irruiit super eos, et fugérunt in absconditum. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc : et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nechábui quidquam vírium.

R. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua : et data sunt ei incensa multa : * Et ascéndit fumus aromatatum de manu Angeli in conspéctu Dómini, allelúia. **V.** In con-

spéctu Angelórum psallam tibi : adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo Dómine. — Et ascéndit.

Lectio iij.

ET audivi vocem sermónum ejus : et audiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, et eréxit me super gènuâ meâ, et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me : Dániel vir desideriórum, intéllige verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo : nunc enim sum missus ad te. Cumque dixisset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me : Noli metúere Dániel : quia ex die primo, quo posuisti cor tuum ad intelligéndum ut te affligeres in conspéctu Dei tui, exaudita sunt verba tua : et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti et uno díebus : et ecce Michaél unus de princípibus primis venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem ut docérem te quæ

ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis díebus, quóniam adhuc visio in dies.

R. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum, * Et confitébor nómini tuo Dómine, allelúia. **V.** Super misericórdia tua, et veritate tua ; quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. — Et confitébor. **Gloria.** Et confitébor.

In II. Nocturno.

Añã. Michaél Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei, allelúia.

V. Ascéndit fumus aromatatum in conspéctu Dómini, allelúia. **R.** De manu Angeli, allelúia.

Lectio iv.

Eátum Michaélem Archángelum sapius hominibus apparuisse, et sacrorum librórum auctoritate, et véteri sanctorum traditióne comprobátur. Quamóbrem multis in locis facti memória celebrátur. Eum ut olim synagóga Judæórum, sic nunc custódem et patrónum, Dei venerátur Ecclesiá. Gelásio autem primo Pontífice máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus ra-